

	SYLABUS					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>					
2. Nazwa przedmiotu	Balbutologopedia i dyslalia					
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped.D4.11</i>					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy					
5. Poziom studiów	I					
6. Rok studiów	III					
7. Semestr	VI					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		Niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		Niestacjonarne		
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		Niestacjonarne	15 (5KNO)	
9. Liczba punktów ECTS	3					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Agnieszka Gościński, mgr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)						

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zdolność zidentyfikowania, zrozumienia i posługiwania się zaawansowaną terminologią z zakresu jękania. Posiadanie zaawansowanej wiedzy na temat balbutologopedii, jej miejsca w systemie nauk oraz związków z innymi dyscyplinami. Osiągnięcie zaawansowanej wiedzy dotyczącej periodyzacji tematu jękania wraz z najnowszą literaturą z zakresu balbutologopedii.
C2	Zdolność zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce, posługując się różnymi metodami terapii osób jękańcych się, zarówno dzieci, młodzieży, jak i dorosłych. Posiadanie zaawansowanej wiedzy na temat aktualnych form pomocy dostępnych dla osób jękańcych.
C3	Zapewnienie skutecznej diagnozy i terapii jękania u dzieci, młodzieży i dorosłych poprzez posiadanie zaawansowanej specjalistycznej wiedzy oraz umiejętności korzystania z różnorodnych metod terapeutycznych.
C4	Edukacja na temat jękania jako zaburzenia mowy, a także umożliwianie zrozumienia mechanizmów trudności w mówieniu poprzez świadczenie indywidualizowanej terapii oraz wykorzystywanie wiedzy z zakresu komunikacji międzyludzkiej.
C5	Doskonalenie umiejętności terapeutycznych, uwzględniając świadomą praktykę, szkolenia oraz nowoczesne narzędzia. Znajomość aspektu etycznego, wymaganie od terapeuty refleksji i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Współpraca z innymi specjalistami oraz dzielenie się doświadczeniem.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Zna zaawansowaną terminologią z zakresu jąkania, posiada elementarną wiedzę na temat Balbutologopedii, jej miejsca w systemie nauk i związków z innymi dyscyplinami, ma znaczącą wiedzę dotyczącą periodyzacji tematu, umieć analizować miejsce Balbutologopedii w systemie nauk, a także skutecznie stosować tę wiedzę w praktyce diagnozy i terapii różnych grup wiekowych jākających się, utrzymując gotowość do ciągłej aktualizacji wiedzy.	W	C1
EU2	Ma zaawansowaną wiedzę, wykorzystując różnorodne metody terapii osób jākających się, obejmujące dzieci, młodzież i dorosłych. Ponadto, posiada szczegółową wiedzę na temat aktualnych form pomocy dostępnych dla osób jākających się, umiędąc jednocześnie udzielać wsparcia rodzicom dzieci jākających się.	W	C2
EU3	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w dziedzinie diagnozy i terapii jākania. Potrafi skutecznie identyfikować różne formy jākania u dzieci, młodzieży i dorosłych, a także dostosowywać terapie do indywidualnych potrzeb pacjentów, wykorzystując różnorodne metody terapeutyczne.	U	C3
EU4	Potrafi ocenić przydatność różnorodnych metod terapeutycznych co pozwoli na skuteczne prowadzenie terapii osób jākających się.	U	C4
EU5	Jest gotów doskonalić umiejętności terapeutyczne, zdobywając głębsze zrozumienie jākania i terapii. Aktywnie uczestniczy w działaniach profilaktycznych, edukując społeczeństwo na temat jākania.	KS	C5

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Wprowadzenie do studiowania przedmiotu - przedstawienie różnych definicji jākania. Rozwojowa niepełność mówienia a jākanie wczesnodziecięce - podstawa różnicowania, diagnoza różnicowa; objawy rozwojowej niepełności mówienia; rodzaje niepełności mówienia.	Konwersatorium	EU1
TK2	Patomechanizm jākania. Przyczyny jākania - teorie biologiczne, teorie psychologiczne, teorie behawioralne, teorie lingwistyczne i in. np.: zaburzenia endokrynologiczne, tłumienie leworęczności, brak dominacji jednej z półkul mózgowych, opóźniony rozwój motoryczny, niewydolność funkcjonalna jąder podkorowych, silne przeżycia emocjonalne, zaburzenia artykulacji.	Konwersatorium	EU2
TK3	Czynniki mające wpływ na rozwój jākania; fazy rozwoju jākania; klasyfikacje jākania.	Konwersatorium	EU3
TK4	Gielkot - przyczyny gielkotu i jego objawy; rodzaje gielkotu; gielkot a jākanie - diagnoza różnicowa; terapia gielkotu.	Konwersatorium	EU4, EU5

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Bochniarz A (2000), Uwolnij się od jąkania, Żory, Gabinet Logopedyczny „Demostenes”;</p> <p>Chęć M. (2007) „Jąkanie” Diagnoza- terapia program. Impuls - 2007;</p> <p>Chęć M.(2001), Kwestionariusz Cooperów do oceny jąkania. Zarys terapii. Zmodyfikowany program psychofizjologicznej terapii jąkających się. Podręcznik, Lublin, Wydawnictwo Fundacji „ORATOR” , s. 19-65;</p> <p>Elco de Geus (2013). Czasami po prostu się jąkam. Katowice.</p> <p>Engiel Z. „Próba opracowania systemu ćwiczeń logopedycznych w rehabilitacji jąkania” w: Zagadnienia Wychowawcze a Zdrowie Psychiczne 1977, nr 3;</p> <p>Guitar B., Conture E. G.(2012) Dziecko, które się jąka. Informacje dla pediatry. Katowice.</p> <p>Holistyczne aspekty logopedycznej terapii jąkających się. Red. Minczakiewicz Elżbieta, Wyd. naukowe AP w Krakowie;</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Sobocińska Róża „Dlaczego pomoc logopedy jest ważna?” - artykuł w miesięczniku: Wychowanie na co dzień - marzec 2008;</p> <p>Sobocińska Róża „22 października - ważny dzień dla jąkających się.” W: LOGOPEDA - czasopismo internetowe nr 2 (3) 2006;</p> <p>Tarkowski Z.(2001), Kwestionariusz niepełności mówienia i logofobii (diagnoza i terapia jąkania), Lublin, Wydawnictwo Fundacji „ORATOR”, s. 18-26, s. 38-49;</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	-
Formujące	Dyskusja podczas zajęć, aktywność
Podsumowujące	Egzamin

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	F-Dyskusja podczas zajęć, aktywność P-Egzamin
EU2	TK2	F-Dyskusja podczas zajęć, aktywność

		P-Egzamin
EU3	TK3,	F-Dyskusja podczas zajęć, aktywność P-Egzamin
EU4	TK4	F-Dyskusja podczas zajęć, aktywność P-Egzamin
EU5	TK4	F-Dyskusja podczas zajęć, aktywność P-Egzamin

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01, PED_I_W09
EU2	PED_I_W10, PED_I_W07, PED_I_W18
EU3	PED_I_U02
EU4	PED_I_U09, PED_I_U10
EU5	PED_I_K04, PED_I_K07

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	15
Praca własna studenta	30
Przygotowanie do zajęć	30
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.